

14. 2009

502/2005
A

ZT 266/2008-66

U s n e s e n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Břeclavi rozhodl dne 25. 3. 2009 v trestní věci proti obviněnému v Sedleci, starosta obce, trvale bytem

zastoupenému obhájcem partneri, I, Dr., advokátem Advokátní kanceláře Toman, Devátý &), stíhaného na základě usnesení Police ČR, SKPV Břeclav, ze dne 10. 11. 2008, č.j.: ORBV-414/TČ-2007-0480, pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákona, pro skutek spočívající v tom, že

jako starosta Obce Sedlec, IČ: 28 35 76, uzavřel dne 13. listopadu 2001 se zástupcem společnosti JINA s.r.o., Slovákova 10, Brno, IČ: 2551 6612 (dále JINA s.r.o.) smlouvu o nájmu nebytových prostor, na základě které obec pronajala společnosti JINA s.r.o. objekt bývalé pohraniční roty v Sedleci (dále PS rotu), vedeno u Katastrálního úřadu Jihomoravského kraje, katastrální pracoviště Mikulov, pro obec Sedlec a k.ú. Sedlec u Mikulova, na LV 10001 na parcelách: pozemky parc. č. 676/1, ostatní plocha – parc. č. 676/2, a dalších tak, jak je specifikováno v článku I. citované smlouvy, dle níž byl pronájem sjednán na dobu 99 let s vyšší ročního nájemného 12.000,--Kč, platby nájemného byly dle článku III. bodu 3. smlouvy započítány na náklady vynaložené nájemcem ke dni uzavření smlouvy na opravy nebytových prostor ve výši 693.293,90 Kč, přičemž dle článku V. bodu 4 bylo součástí citované smlouvy i ujednání o budoucí smlouvě kupní, dle něhož se obec zavázala převést nemovitost do vlastnictví nájemce za kupní cenu 1.000.000,--Kč do dvou měsíců poté, co pomínou podmínky státu bránící prodeji nebytových prostor pod sankcí smluvní pokuty ve výši 1.000.000,--Kč pro vlastníka nemovitosti při nedodržení smluvního ujednání o prodeji, přičemž v rozporu s ustanovením § 85 písmeno a) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, nepředložil citovanou smlouvu v plném znění tak, jak byla smluvními stranami dne 13.11.2001 uzavřena, předem k projednání a schválení zastupitelstvu Obce Sedlec, zastupitelstvo obce smlouvu neschválilo, a dále v rozporu s ustanovením § 39 odstavec 1 zákona o obcích nezveřejnil záměr obce prodat či pronajmout nemovitý majetek specifikovaný v citované smlouvě vyvěšením na úřední desce obecního úřadu po dobu stanovenou zákonem tak, aby umožnil zájemcům předložit své nabídky, přičemž sjednané podmínky pronájmu byly pro Obec Sedlec jako vlastníka nemovitosti jednoznačně nevýhodné s ohledem na sjednanou vyšší nájemného, která byla výrazně nižší než cena nájmu obvyklého v místě a čase uzavření smlouvy, tj. ve výši 153.900,--Kč ročně, jak vyplývá ze znaleckého posudku č. 1996-246/2007 znalce Ing. Jaroslava Bandy a když rovněž výše sjednané prodejní ceny nemovitosti 1.000.000,--Kč dle článku V. bodu 4 ujednání o budoucí smlouvě kupní byla podstatně nižší než tržní cena nemovitosti určená znaleckým posudkem Ing. Jaroslava Bandy č. 372-166/2001 z měsíce září 2001 ve výši 3.622.930,--Kč, přičemž při realizovaném prodeji nemovitosti za takto sjednaných podmínek by obci vznikla škoda ve výši nejméně 2.623.000,--Kč, kdy obviněný takto jednal v rozporu s ustanovením § 39 odstavec 2 zákona o obcích, dle něhož se při úplatném převodu majetku sjednává cena v daném místě a čase obvyklá a v rozporu s ustanovením § 38 odstavec 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění, dle něhož musí

Podpis dne 24/3 09 Ml.

2. 2. 2009

být majetek obce využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly a obec je povinna pečovat o zachování a rozvoj svého majetku a s ustanovením § 38 odstavec 2 zákona o obcích, dle něhož majetek obce musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením, nebo zneužitím a takto jednal ve smyslu ustanovení § 89 odstavec 9 trestního zákona s odkazem na ustanovení § 103 odstavec 1 zákona o obcích, v platném znění, jako veřejný činitel zastupující obec navenek,

podle § 172 odstavec 1 písmeno d) trestního řádu **s e** trestní stíhání obviněného **.....**, starosta obce, trvale bytem

..... zastoupenému obhájcem JUDr. **.....**, Dr., advokátem Advokátní kanceláře Toman, Devátý & partneři, Praha 2, Trojanova 12, 120 00, stíhaného na základě usnesení Police ČR, SKPV Břeclav, ze dne 10. 11. 2008, č.j.: ORBV-414/TČ-2007-0480, pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákona, pro skutek uvedený v citovaném usnesení o zahájení trestního stíhání a uvedený výše,

z a s t a v u j e ,

neboť je trestní stíhání nepřipustné z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu, když trestní stíhání je promlčeno.

O d ů v o d n ě n í :

Policejním orgánem Policie ČR, SKPV Břeclav, bylo dne 10. 11. 2008, č.j.: ORBV-414/TČ-2007-0480, vydáno usnesení dle § 160 odstavec 1 trestního řádu v trestní věci proti obviněnému Vladimíru Švajdovi pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákona.

Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo napadeno stížností ze dne 26. listopadu 2008, tato stížnost byla dne 14.1.2009 usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Břeclavi pod č.j. ZT 266/2008-46 dle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu zamítnuta jako nedůvodná. Nutno uvést, že trestní stíhání obviněného **.....** již dříve zahájeno usnesením ze dne 31. března 2008 pod č.j. ORBV-414-11/TČ-2007-0480, kdy dle tohoto usnesení, které bylo na základě stížnosti obviněného následně zrušeno, bylo zahájeno trestní stíhání obviněného pro trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákona a pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele podle § 158 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákona. Policejnímu orgánu bylo uloženo, aby ve věci znovu jednal a rozhodl, a to zejména s tím ohledem, že popsáný skutek ve vztahu k zneužití pravomoci veřejného činitele nebyl náležitě popsán a ve vztahu k trestnému činu porušování povinnosti při správě cizího majetku bylo shledáno, že toto jednání je nutno posoudit jako promlčené. Obviněný byl dne 10. února 2009 vyslechnut za přítomnosti obhájce, kdy v souvislosti s tímto výsledkem obviněný předložil judikaturu soudu ve vztahu k trestnému činu zneužití pravomoci veřejného činitele. Obviněný se ve svém výslechu hájí vícero argumenty, jedním z nich je, že

trestnost jeho jednání zanikla, namítá, že trestní řízení je nevhodné a navrhuje, aby bylo zastaveno. Obhájce dále argumentuje subjektivní stránkou trestného činu a uvádí, že nebylo prokázáno, že by úmyslem obviněného bylo způsobit někomu škodu. Po podání návrhu na podání obžaloby se státní zástupce zabýval argumenty obviněného, a to se zaměřením zejména ke zneužívání pravomoci veřejného činitele, přičemž posoudil i obhájcem předložené judikáty, zejména judikát Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 8 Tdo 1161/2006 ze dne 31.1.2007. Za podstatný pak jako argument obhajoby považuje státní zástupce publikovaný názor Radka Ondruše ze dne 1.6.2000, který se týká nakládání se státním či obecním majetkem z pohledu postavení odpovědných pracovníků. Tento názor byl publikován pod identifikačním číslem ASPI LIT 20199CZ. V rámci tohoto publikovaného právního názoru platí, že v případě, kdy funkcionáři obecní samosprávy protiprávně nakládají s obecním majetkem vylučuje jejich trestněprávní odpovědnost pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele ustálená judikatura, podle které se za orgány samosprávy ve smyslu § 89 odstavec 9 trestního zákona považují jen ty samosprávné orgány, které obsahem své činnosti odpovídají orgánům státní správy, tedy orgánům rozhodujícím vrchnostenským způsobem o právech, právech chráněných zájmech a povinnostech fyzických osob a právnických osob. Těmito orgány však orgány územní a zájmové samosprávy při hospodaření se svým majetkem nejsou. Ve vztahu k trestnému činu zneužití pravomoci veřejného činitele je nutno uvést, že skutečně státní zástupce vzal tento právní názor za relevantní, když současně uvádí i v souladu s citovanou judikaturou a publikovaným právním názorem, že jednání, které bylo dle usnesení o zahájení trestního stíhání popsáno, lze bezpečně a jednoznačně podřadit pod trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku dle příslušných ustanovení § 255 trestního zákona. S ohledem na výše popsané pak nutno uvést, že jednání podřaditelné pod tento trestný čin, tedy pod trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku, tak o tomto jednání bylo již samostatně rozhodováno ku stížnosti obviněného, když skutečně bylo zjištěno, že jednání obviněného ve vztahu k tomuto trestnému činu je promlčeno, i když lze zodpovědně konstatovat, že jednání obviněného nebylo správné, nebylo zákonné, a pokud by promlčeno nebylo, pak by naplnilo skutkovou podstatu tohoto trestného činu. Ve vztahu ke kvalifikaci uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání tak, jak je popsáno v usnesení ze dne 10. listopadu 2008, pak nutno uvést, že i když obviněný porušil citovaná ustanovení zákona o obcích tak, jak jsou v usnesení o zahájení trestního stíhání popsána, pak toto jednání je nutno podřadit toliko pod trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku a nikoliv pod trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele, neboť skutečně bylo nakládáno s majetkem obce, přičemž zde nedošlo k nakládání a rozhodování určitým vrchnostenským způsobem. V této souvislosti s předloženými judikáty konstatuje státní zástupce, že byl nucen změnit svůj právní názor tak, jak jej uváděl v předchozím rozhodování o stížnosti obviněného proti usnesení o zahájení trestního stíhání a ztotožňuje se proto s návrhy obhajoby. Je sice pravdou, že obviněný nakládal s majetkem obce, přičemž majetek obce nutno chápat jako veřejný statek, majetek obce a rozpočet obce je součástí majetku státu, když samospráva je svým způsobem určitým projevem výkonu státní správy v širším smyslu, nicméně toto jednání je nutno postihovat jen dle § 255 a příslušných ustanovení tohoto paragrafu trestního zákona. Co se týče soukromoprávního charakteru věci, pak je zřejmé, že v usnesení o zahájení trestního stíhání popsána smlouva má charakter jednak smlouvy nájemní, jednak smlouvy o smlouvě budoucí. S ohledem na absenci nutných náležitostí jednak schvalování této smlouvy, jednak jejího vyhlášení

a zveřejnění, je zřejmé, že tato smlouva je neplatná, když toto si státní zástupce řešil jako předběžnou otázku, i když ke konstatování tohoto stavu je příslušný pouze civilní soud. Další okolností, na kterou je nutno rovněž upozornit, je pokud bychom pominuli výše uvedené to, že ke skutku mělo dojít původně již 13. listopadu 2001 a následně jak je v popsaném skutku uvedeno, docházelo k postupnému naplňování ujednání sjednané smlouvy nájemní a smlouvy o smlouvě budoucí, zejména co se týče uplatňování nároků nájemce na údržbu pronajaté věci. Plynutí času v této věci vykládá státní zástupce rovněž ve prospěch obviněného, kdyby teoreticky bylo možno dojít k závěru, že doba a čas, které uplynuly od sjednání smlouvy by mohly být vyloženy i pro posouzení věci ve vztahu k právní kvalifikaci jako výrazné zmenšení společenské nebezpečnosti.

Co se týče řízení a relevantních důkazů, záznam o zahájení úkonů v trestním řízení byl vydán dne 2.3.2007 na základě trestního oznámení zastupitele Obce Sedlec ze dne 22. ledna 2007. t byl k věci vyslechnut a přiložil k tomu i podstatné důkazy, zejména zápisy týkající se předání objektu bývalé jednotky PS v Sedleci ze strany státu do majetkové sféry Obce Sedlec. Z těchto dokladů je zřejmé i to, že Obec Sedlec zastoupená starostou obce i se zde v České republice - Ministerstvu vnitra zavázala i k určitému nakládání s nemovitým majetkem, o čemž obviněný věděl, toto plyne např. z uzavřené smlouvy mezi obcí a Českou republikou ze dne 1.7.1998. Areál byl obci předán, obec se zavázala, že majetek nebude využívat ke komerčním nebo jiným výdělečným účelům, ani je nebude k takovým účelům pronajímat. Za podstatnou je nutno považovat smlouvu o nájmu nebytových prostor, která byla mezi Obcí Sedlec zastoupenou obviněným a společností JINA s.r.o., IČ: 25516612, uzavřena dne 13.11.2001. Součástí spisového materiálu je i znalecký posudek č. 211/109/03, který nemovitosti a jejich součástí a příslušenství hodnotí v ceně 3.727.700,-Kč. Dále je zde dokladována snaha Obce Sedlec se dohodnout s Českou republikou Ministerstvem vnitra o prominutí závazku o bezúplatném převodu vlastnictví, je zde patrné, že mezi Obcí Sedlec a společností JINA s.r.o. došlo k civilnímu řízení, kdy ze strany Obce Sedlec byla podána žaloba o vyklizení nemovitosti, přičemž tato žaloba se týká nemovitostí, které byly předmětem nájemní smlouvy popsané v usnesení o zahájení trestního stíhání. Žaloba byla podána dne 10.1.2005. Součástí spisu je i rozhodnutí č. 596/2006 rozhodnutí Městského úřadu v Mikulově pod č.l. 160-163, kterým bylo rozhodnuto o povolení změny užívání stavby. V rámci trestního řízení byl dne 7.6.2007 vyslechnut , který se vyjadřuje k jednání obviněného, když v období 1998-2002 byl místostarostou obce. Hospodaření obce bylo přezkoumáno auditem vypracovaným Krajským úřadem Jihomoravského kraje, kdy přezkum byl proveden dne 22.3.2004, tato zpráva je založena pod č.l. 174-177. Byly konstatovány nedostatky, nicméně nebylo zjištěno porušení rozpočtové kázně. V rámci nedostatku zjištěných auditorem bylo zjištěno i nakládání s majetkem obce, který byl nabyt ze strany Ministerstva vnitra České republiky. Jako svědek byl na č.l. 195 a následujícím vyslechnut Ing. Vojtěch Jedlička, nar. 1.11.1949, ten se rovněž vyjadřuje k jednání popsaném v usnesení o zahájení trestního stíhání, když i na základě dalších písemných materiálů je možno jednání popsané ve výroku usnesení o zahájení trestního stíhání i na základě výsledku tohoto svědka považovat jako nesporné. V rámci spisu jsou založeny listiny dokládající veřejné zasedání Obce Sedlec ze dne 5.11.2001 či usnesení ze zasedání obecního zastupitelstva, tato listina je založena na č.l. 199-202. Ke zjišťování toho, zda obviněný oslovil i jiné subjekty, které by měly zájem

o pronájem majetku obce, byl vyslechnut na č.l. 214 a následující, na č.l. 216 a následující, což je jednatel společnosti JINA s.r.o, který uvádí, jak se dozvěděl o možnosti komerčního využití objektu, který obec pronajímala. Na č.l. 219-221 je fotografická fotodokumentace nemovitostí, č.l. 235, 236 dokumentuje korespondenci mezi pronajímatelem a obcí, dále č.l. 239, 240, 241-243, 244-246, 248, 249-251 - z této korespondence je patrné, jakým způsobem se snažila obec napravit závadný stav vzniklý předmětnou smlouvou o nájmu. Na č.l. 253-271 je dokumentován úřední záznam o podání vysvětlení s osobami

a | , kteří byli zastupitelé obce. Na č.l. 274-276 jsou listiny, kterými společnost JINA s.r.o. se snažila uplatnit nárok na smluvní pokutu ve výši 1.000.000,-Kč vůči Obci Sedlec. Č.l. 277-300 dokumentuje náklady, které uplatnila společnost JINA s.r.o. jako určitý zápočet sjednaný ve smlouvě o protiplacení nájemného. Na č.l. 307-308 je úřední záznam o podaném vysvětlení zastupitelky, na č.l. 309-311 je podané vysvětlení jakožto soudního znalce v oboru odhady nemovitostí. Pod č.l. 313-357 je založen znalecký posudek

dle zákona o oceňování majetku, č.l. 358-404 je pak založen znalecký posudek z 15. září 2001 ke stanovení ceny předmětných nemovitostí. Na č.l. 421-422 je výslech, který měl rovněž zájem o pronájem předmětného areálu, stejně jako na č.l. 423-424, kde byl další zájemce č.l. 425-426 zájemce

Na č.l. 427 je odborné vyjádření ke stanovení obvyklé ceny nemovitostí realitní agentury. Na č.l. 429-430 jsou stanoveny obvyklé ceny pronájmu, stanovené odborným vyjádřením společnosti, obdobě stanovila i realitní kancelář a č.l. 431-432 a společnost, realitní

kancelář na č.l. 434. Tyto odborné vyjádření byly vyžádány za účelem stanovení obvyklé ceny pronájmu. Pod č.l. 444-479 jsou pak dále založeny listiny, kterými uplatňoval nájemce náklady na udržování nemovitosti jak bylo sjednáno v předmětné nájemní smlouvě. Pod č.l. 488-571 jsou zde pak zápisy z porad obecního zastupitelstva a zápisy z jednání zastupitelstva obce v roce 2002-2003 a 2005-2007, pod č.l. 572-579 pak seznam zájemců o pronájem PS roty s kopií fotodokumentací objektu, pod č.l. 580-592 pak materiály ustavujícího zasedání zastupitelstva z 6.11.2006, pod č.l. 737-822 jsou pak založeny zprávy o kontrole hospodaření Obce Sedlec auditem a to za roky 2001-2005, z citovaných důkazů je zřejmé, že obviněný předmětnou smlouvou uzavřel, je zřejmé, že toto jeho jednání nebylo v souladu se zákonem o obcích, charakter smlouvy zejména s ohledem na uzavření smlouvy o smlouvě budoucí vyžadoval, schválení zastupitelstva výsledkem svědků zastupitelů obce bylo zřejmé, že toto projednáno nebylo, s tímto ohledem možno skutkové věty uvedené v usnesení o zahájení trestního stíhání považovat za nesporné a ve vztahu k citovanému právnímu názoru, s kterým se státní zástupce ztotožňuje je zřejmé, že trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele nelze na toto jednání obviněného aplikovat, a proto když v průběhu řízení již bylo konstatováno, že trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku je promlčen, nelze jinak, než skutek uvedený ve výroku tohoto usnesení charakterizovat tak, že ve vztahu k trestnému činu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákona je zřejmé, že tento skutek není trestným činem a není zde žádný důvod k postoupení věci strany, jak je rovněž založeno ve spise, věc řeší civilním způsobem, což je jediná cesta, kterou je možno v dané věci ve vztahu ke skutku uplatnit.

Jako další okolnosti, které by mohly být posouzeny ve prospěch obviněného, pokud by neplatil citovaný právní názor, je to, že již v průběhu svého funkčního období se obviněný snažil své jednání napravit, zmocnil advokáta k zastupování obce, uplatnil příslušné soukromoprávní návrhy k příslušnému civilnímu soudu, jednal s odpovědnými zástupci orgánů státní správy. Z toho možno dovodit, že obviněný si uvědomil nesprávnost svého jednání ještě předtím, než byly proti němu činěny kroky trestního řízení, i pokud by byla shledána kvalifikace trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele, pak spolu s plynutím času, by tyto kroky obviněného měly vliv na to, aby bylo jeho jednání posouzeno dle § 88 odst. 1 trestního zákona, kdy k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, se přihlédne jen tehdy, jestliže pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. V případě uplatnění tohoto postupu by pak bylo důvodné trestný čin kvalifikovat dle § 158 odstavec 1 písmeno a) trestního zákona, což by mělo za důsledek postup uvedení ve výroku usnesení.

Ve vztahu k výroku popsanému skutku pak platí, že jednání popsané ve výroku usnesení o zahájení trestního stíhání by mohlo naplnit skutkovou podstatu trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 255 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákona. Obviněný tak byl ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody na šest měsíců až pět let. Dle § 67 odstavec 1 trestního zákona trestnost činu zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí dle písmene c) pět let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně tři léta. Spáchání skutku se pak odvíjí k datu 13. 11. 2001, když proto trestnost činu zanikla v roce 2006. Nezbylo proto než, aby bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost (§ 172 odst. 3 trestního řádu) a to do tří dnů od doručení písemného vyhotovení usnesení u Okresního státního zastupitelství v Břeclavi. Stížnost má odkladný účinek a k rozhodnutí o ní je příslušné Krajské státní zastupitelství v Brně. Stížnost může podat obviněný nebo poškozený.

V Břeclavi dne 25. března 2009

Mgr. Jiří Košíček
státní zástupce OSZ Břeclav